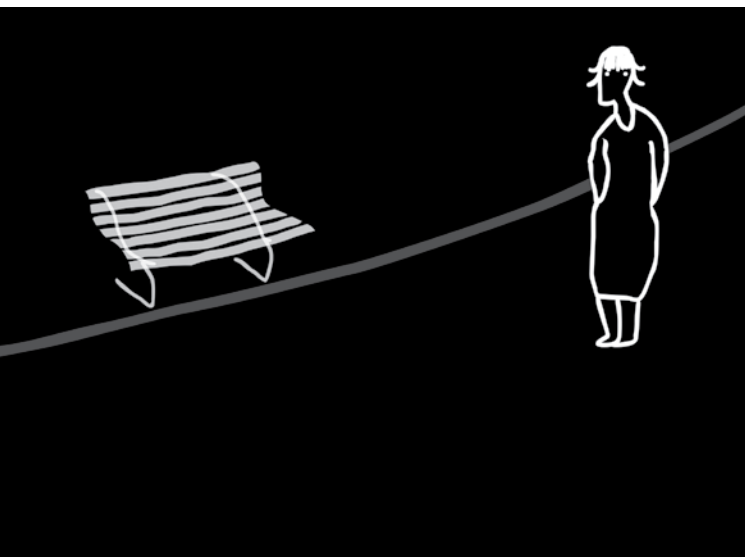

תערוכה ארצית

ע"ש ציפורה לוריא ז"ל

שבט - התשע"ג

משרד החינוך
מנהל החינוך הדתי
הפיקוח על לימודי אמוניות

תערוכה ארצית

ע"ש ציפורה לוריא ז"ל

שבט - התשע"ג

הפיקוח על לימודי תקשורת ואמנות
הפקה
כתובת אתר המינהל
מפיקה בפועל
הפקת התערוכה
אוצרת התערוכה
עריכה לשונית
עיצוב גרפי
איורים בכריכה
הדפסה

הוצאה לאור
gov
www.gov.il

רויטל שטרן (זיוון)

בת-שבע סיאני, מינהל החינוך הדתי

<http://cms.education.gov.il/EducationCMS/Units/hemed>

אורנה סגל, מדריכה ארצית לאמנות בחמ"ד

אורנה סגל, מדריכה ארצית לאמנות בחמ"ד

נחמה גולן

אודי לוינגר

נעה כהן-שלמון

רותם בן עמי, תיכון פלך, קריית עקרון

ארט פלוס

גף פרסומים, משרד החינוך

שבט התשע"ג | ינואר 2013

ציפורה לוריא 1948 - 2008

תושבת עפרה, נולדה בשנת 1948 בעיר קלוז' שברומניה ועלתה לארץ בגיל עשר. למדה באוניברסיטה העברית תולדות האמנות, ספרות אנגלית וספרות השוואתית והתמחתה בתיאטרון מודרני ובאמנות מודרנית. במשך שנתיים למדה אמנות אצל הצייר רפי לביא. כתבה רשימות ביקורת בעתון "דבר" וב"עתון 77" ובסוף שנות השמונים כתבה ב"נקודה" והגישה תכנית תרבות ב"קול ישראל". היתה אוצרת "הגלריה האחרת" בתל אביב, ביימה מחזות ומונולוגים של תיאטרון נשים. ציפורה לימדה אמנות במכללות "תלפיות" בת"א ו"אמונה" בירושלים.

בשנותיה האחרונות אצרה ציפורה לוריא את התערוכה הארצית של בוגרי מגמות האמנות במנהל החינוך הדתי ועשתה זאת באהבה ובמסירות רבה מתוך אמונה ורצון לטפח את דור האמנים של העתיד.

דבר המפקחת על לימודי תקשורת ואמנויות בחינוך הדתי

”מרחבים מרחבים אל איוותה נפשי

אל תסגרוני בשום כלוב

לא גשמי

ולא רוחני”

(הרב קוק)

הקטלוג שלפניכם הוא הקטלוג של התערוכה התשיעית של בוגרי מגמות האמנות בחינוך הדתי.

זו השנה השנייה שבה נפתחת התערוכה הארצית בתוך כינוס כללי של כל מגמות היצירה של החינוך הדתי.

בכל שנה נפתחות בתיכונים ובאולפנות מגמות חדשות לאמנות ולעיצוב. מאות תלמידים לומדים במגמות אלו, וההישגים בבחינות הבגרות גבוהים ביותר.

הקטלוג הזה מעיד על ההישגים בתחום היצירתי בלימודי הסדנה. הקטלוג מייצג באופן חלקי ביותר את הנעשה בשדה לימודי האמנות בחמ”ד, אך דרכו אפשר להציץ על הנושאים המעסיקים את תלמידינו, על הטכניקות והחומרים שבהם משתמשים התלמידים ביצירתם, ועל מקורות ההשראה שלהם.

ברצוני לשבח את התלמידים שיצירתם מוצגת כאן על האומץ לפתוח את לבם באמצעות היצירה, על הכישרון, על ההשקעה, על המאמצים להביא את היצירה הגמורה לרמה הראויה ביותר, ויותר מהכול לשבח אותם על החירות המחשבתית הבאה לידי ביטוי בחלק מהיצירות.

על בצלאל, האמן היהודי הראשון נאמר (שמות לא, ג-ד): ”ואמלא אותו רוח אלוקים בחכמה ובתבונה ובדעת וכל מלאכה לחשוב מחשבות”. אומר על כך האבן עזרא: ”להוציא דברים חדשים מדעתו בכח מחשבתו”.

מתברר שגם בצלאל, שיצר את כלי המקדש בצל-אל, עדיין פעל מתוך חירות מחשבתית.

המתח המפרה הזה בין מסורת וחירות הוא לב לבה של היצירה ושל החינוך ליצירה בקרב תלמידינו.

אני מבקשת להודות למדריכה הארצית **אורנה סגל** על הקשר עם המורות, על מסירותה הרבה בהקמת התערוכה ובהוצאת הקטלוג, ועל ההדרכה המסורה של המורים בבתי הספר.

כמו כן תודה גדולה לאוצרת התערוכה שהיא גם יוצרת - **נחמה גולן**. לאחר פטירתה של ציפורה לוריא ז"ל, לקחה על עצמה נחמה גולן את עבודת האוצרות של תערוכת התלמידים הבוגרים והיא עושה זאת באהבה ובמסירות אין קץ.

כמו כן אבקש להודות למכללות השונות בחינוך הדתי שיש בהן מסלולי אמנות ויצירה, וכולן שותפות לכנס הזה:

בראש ובראשונה **למכללת תלפיות** - מכללה שהיא בית לכל תחומי היצירה בחינוך הדתי, תומכת ושותפה לכל המפעלים של הפיקוח על האמנות. תודה מיוחדת לראש המכללה מר בני בהגון ולמנכ"ל מר יעקב סולר.

למכללת אמונה - על שותפות בעשייה ובדרך ועל הענקת המלגות באמנות ובתיאטרון.

למכללת אורות - למסלול למחול בראשותה של גברת טליה פרלשטיין, למסלול לתקשורת בראשותה של גברת פנינה פרנקל, ועל הפרס שמעניקה המכללה ליוצרי הקולנוע והתקשורת בכנס זה.

ולבסוף - תודה אין-סופית למורים המסורים שלנו, העושים לילות כימים בהדרכת התלמידים, הן בלמידה ובהרחבת הדעת והן בתהליכי היצירה, ודואגים להשתתפותם בכנס הזה.

רויטל שטרן (זיוון)

מפקחת על לימודי תקשורת ואמנויות בחינוך הדתי

דבר המדריכה הארצית

העיסוק באמנות כמקצוע לבגרות הוא ייחודי באופיו. זוהי הזדמנות מיוחדת לתלמידים להיחשף לעולם שאין בו נכון או לא נכון. זה עולם שערכיו האסתטיים משתנים ממקום למקום, מתרבות לתרבות ומעת לעת. מזווית ראייה אמונית העולם הזה הוא בהחלט בעל ערכים.

העיסוק באמנות נוגע בכל תלמיד בהיבט אחר. למורה יש חלק משמעותי מאוד בתהליך העובר על התלמיד: בהפגשתו ובהנגשתו לאמנים ולתכנים מסוימים, בהכוונה להתבוננות בעולם החזותי שסביבו, בפיתוח טכניקות יצירה מסוימות מתוך המגוון הרחב מאוד של טכניקות אפשריות. למעשה המורה בוחר עבור התלמיד את השער בו ייכנס לעולם היצירה, חוץ משער הכניסה, יש עוד שבילים רבים, ומהם בוחר התלמיד את השביל האישי שבו ילך.

בתערוכה הארצית אנו פוגשים עבודות העשויות במגוון סגנונות וטכניקות. עבודות שמביעות זווית ראייה אישית, נושאים חברתיים בוערים, ועבודות שהן בבחינת "אמנות לשם אמנות".

בבחירת העבודות לתערוכה אין אמירת נכון או לא נכון, ולכן אני מקווה שכל תלמיד שהאמנות באמת בוערת בקרבו ימשיך בלימודי האמנות ויזכה להשתתף בשיח האמנותי-אמוני בישראל.

אורנה סגל,

מדריכה ארצית לאמנות בחינוך הדתי

"אל תחפש רחוק
תישאר קרוב
כי ככה זה
לאהוב את עצמך"
(ברי סחרוף)

אהוב את עצמך

ספיר מזרחי / אולפנת בנ"ע אמנה, כפר סבא
מורה מנחה: חני גולדברג

בחרתי לעסוק בחיפוש שעורך כל אדם אחר הדרך הנכונה עבורו, ובתהליך שעליו לעבור כדי לאהוב ולקבל את עצמו כפי שהוא. בעבודה הזו אני עוסקת בבעיית האנורקסיה. ציירתי דמות של נערה מתבגרת, רזה מאוד, כשהיא מסתכלת במראה היא רואה עולמות אחרים... מציאות דמיונית שאינה קיימת.

דברים שרואים מכאן לא רואים משם

טל שורר / אולפנת בנ"ע אמנה, כפר סבא

מורה מנחה: חני גולדברג

ביצירה שלי בחרתי להתייחס להשפעת החברה על חיינו ועל התנהגותנו.

עבודה זו מורכבת מסדרה תמונות: בתמונה הראשונה מצוירים פנים של נערה שאת שפתיה סוגר מנעול. הפנים מצוירים בתקריב כדי ליצור תחושה תמידית שמישוהו בוחן את הנערה ומעיב עליה בצלו. בתמונה השנייה ציירתי את קצה פניה, פיה פעור לרווחה, וממנו יוצא "גל" דיבור ובו עולם שלם שמקורו בפי הנערה.

ביקשתי להראות שפעמים רבות אנו מתנהגים בצורה מסוימת בגלל היחס הביקורתי של החברה הסובבת אותנו. אם רק תהיה לנערה הזדמנות לפתוח את הפה היא תביע עולם ומלואו: מחשבות, חלומות ודעות.

טכניקה: צילומים מטופלים

בעקבות אירועים שעלו לאחרונה לכותרות בחרתי לצלם נשים ממגזרים שונים ו"לתפור" מחסום על הפה שלהן. הפה החסום הוא סמל למציאות שבה מונעים מנשים להביע את עצמן ומקשים עליהן להצליח בחיים.

שקר החן והבל היופי?!

דנה רובין / אולפנת בנ"ע אמנה, כפר סבא
מורה מנחה: חני גולדברג

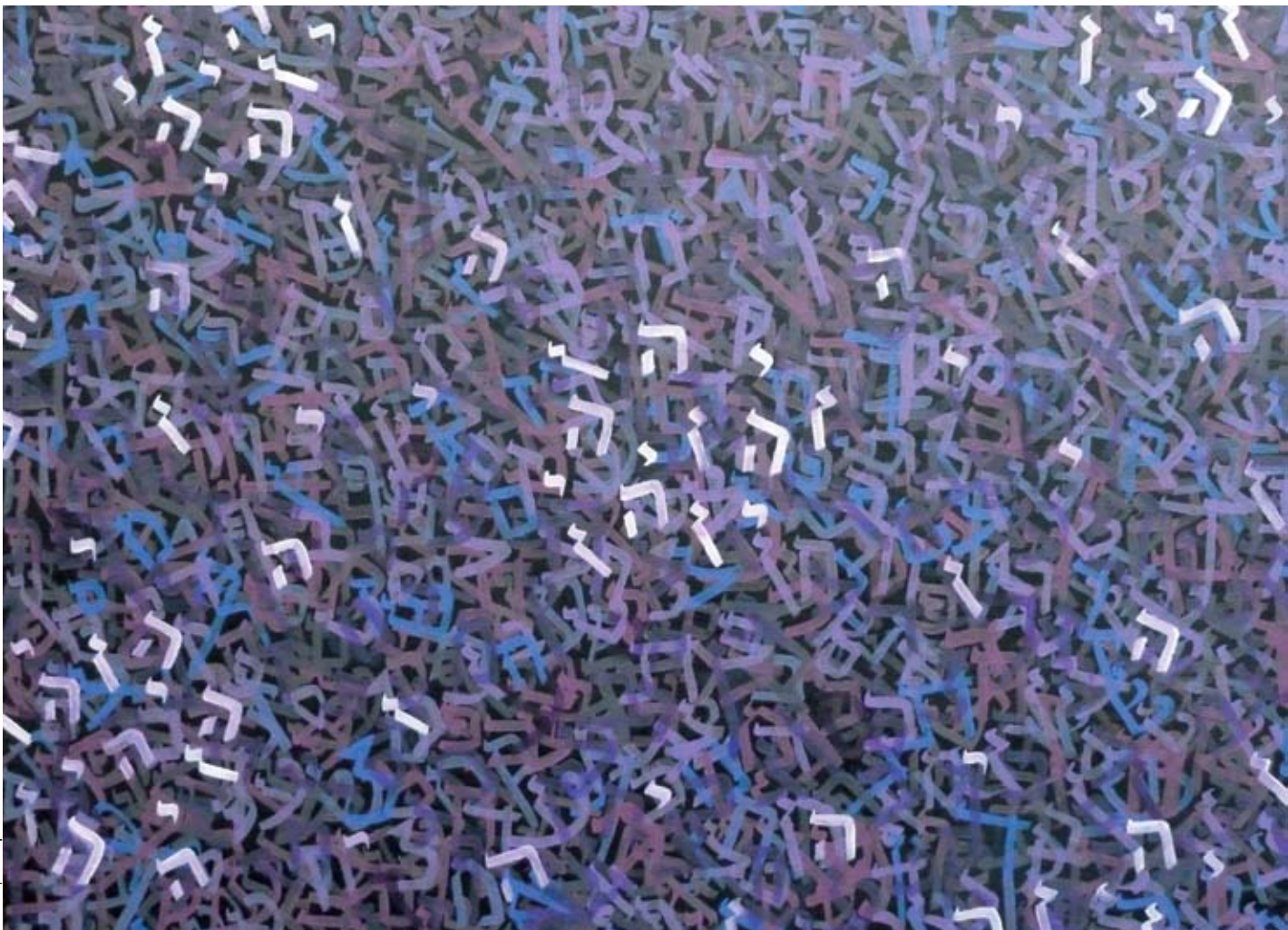
"נופים מלווים אותי כמו אנשים. גם כשאני ממש אתי אני נושאת אותם בתודעתי..." שי גינת
הנוף מעורר בי השתאות למראה היכולת שלו להיחשף בבת אחת ולהשתנות מעונה לעונה
ומיום ליום.

בציורי הנוף שלי אני נחשפת לאור, מתאמנת במיקוד ובדיקן, מחפשת נקודות מבט נוספות
ומרחיבה את שדה הראייה.

נופי ילדותי

שירה שלום /

אמי"ת רננים, רעננה
מורה מנחה: נורית גלזר

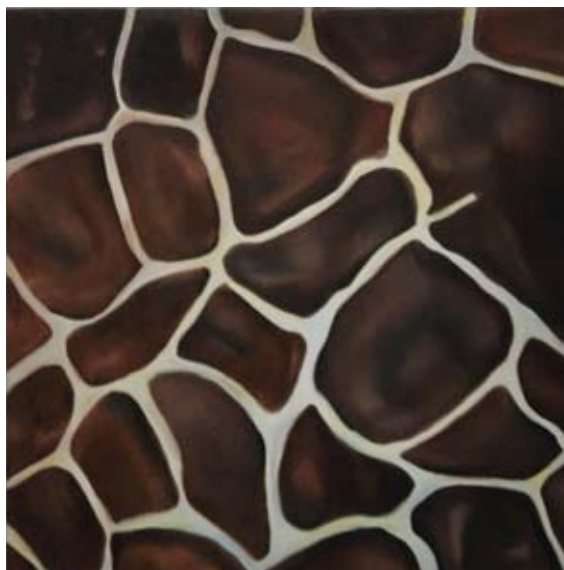

טכניקה: שמן על בד

בחרתי נושא שנראה לכאורה יומיומי ופשוט, ורציתי להראות שבתוך כל פשטות אפשר למצוא עומק ויופי. הדלתות הנפתחות מסמלות עבורי הסתכלות רב משמעית ומשמעות מטאפורה להביע את הפנימיות. אני מבקשת להזמין את הקהל להיכנס פנימה בדלתות הנפתחות ולהתבונן בנבכי הנשמה.

דלתות שמיים

תמר גלבר / אמי"ת רננים, רעננה
מורה מנחה: נורית גלזר

טכניקה: אקריליק על בד

"יוצר ה' אלוקים מן האדמה כל חיית השדה" (בראשית ב', י"ט)
בעלי החיים ביצירותיי הם בעלי יופי פראי מכיוון שהם מסמלים את החופש
עבורי, חופש שאינו כבול למוסכמות חברתיות, לביקורתיות ולמסגרת נוקשה.
"אין בטבע דבר שאין לו תכלית או אין בו שימוש", אמר אריסטו. לדעתי, ייעודם
של בעלי החיים הוא ללמד את האדם לחזור לטבע ולפשטות.

יופי פראי

מעין בן מאיר / אמי"ת רננים, רעננה
מורה מנחה: נורית גלזר

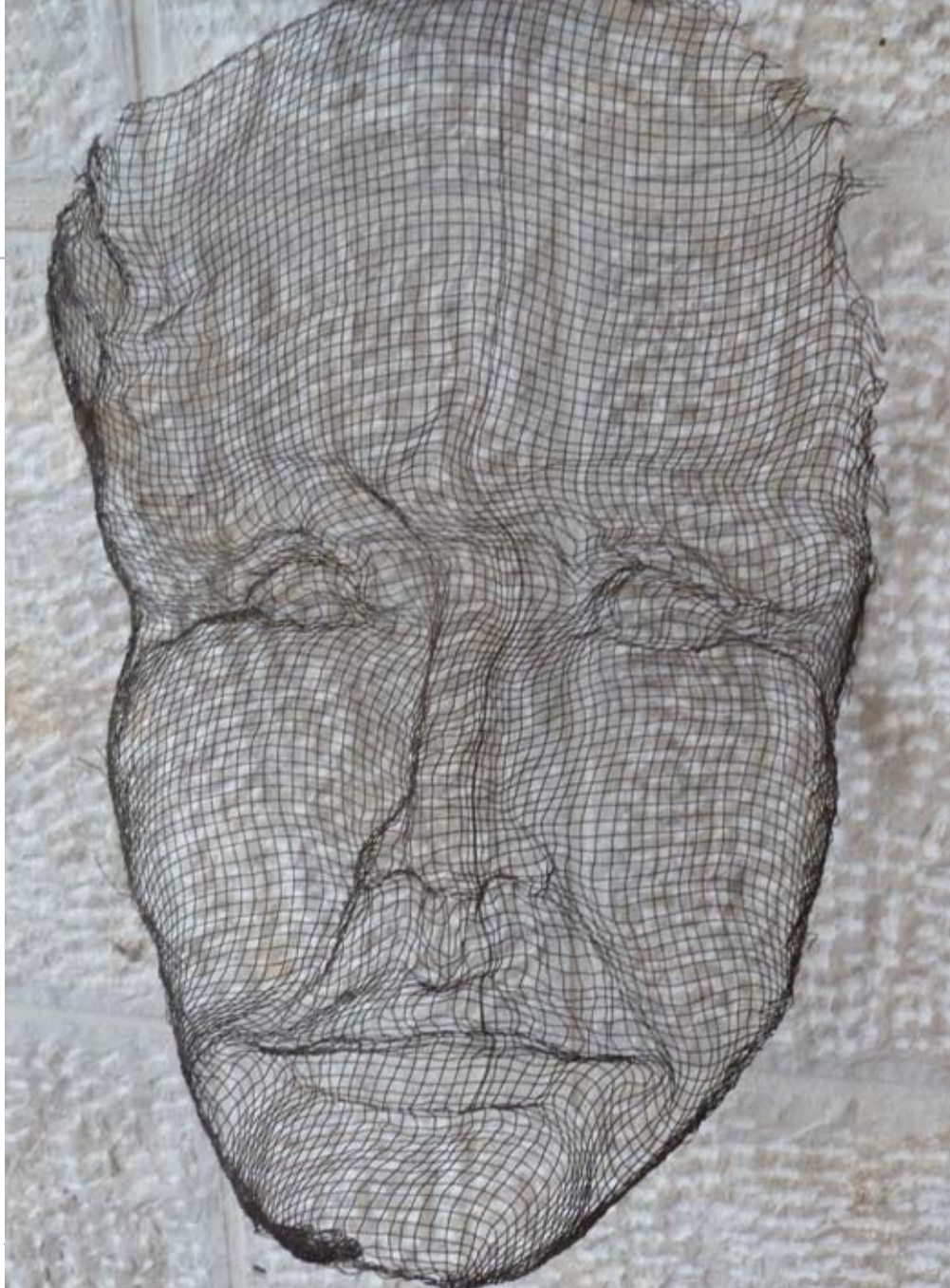
מהרהורי על אדם כעולם

עדי סגל /

אולפנית אורט טבריה
מורה מנחה: תמר ארליך

במחשבה היהודית יש הקבלה והשוואה בין האדם לעולם. מורכבותו של האדם, אופיו ומהותו דומים למורכבותה, לאופייה ולמהותה של ההוויה כולה. לכן אם רוצים להבין את המשמעות של העולם הזה ולחקור אותו, אפשר לנסות לחקור ולהכיר את המקביל לעולם הזה שנגיש אלינו קצת יותר - האדם. אנחנו.

במקביל לתהליך האמנותי שעברתי בעבודה על הפרויקט הזה, עברתי תהליך נוסף של התבגרות ומחשבה. גם כעת אני מוצאת עצמי עוסקת המון בשאלות של זהות ומהות ובשאלות על אמת ומקום.

טכניקה: רישום בפחם על נייר

נקודת המבט שלי על האחר או דעתי הקדומה עליו, מבוססת בעיקר על חיצוניותו דרך הבעות פניו.

אך האם מה שרואים מבחוץ באמת משקף את תחושותיו ואת הרגשותיו של האדם?

האם ברור מאליו שאדם מחייך הוא אדם מאושר?

בעבודתי בדקתי את הגבול הדק העובר בין הפנים כמסכה שמתעתעת ומטשטשת, לבין הפנים המשמשות כראי לנפש.

פנים - פנים?!

יהודית בן נון / אולפנית אורט טבריה
מורה מנחה: תמר ארליך

טכניקה: רשום בעפרון על נייר

מאז שאני זוכרת את עצמי היה לי חיבור חזק ומשמעותי עם בעלי חיים. יותר מזה, תמיד יכולתי למצוא הקבלה בין התנהגות האדם להתנהגות החיה. בעבודתי חקרתי וחיפשתי את "מקומם הבטוח" של בעלי החיים.

מקום בטוח

אליה גולדבלט / אולפנית אורט טבריה
מורה מנחה: תמר ארליך

טכניקה: פיסול בנייר, טכניקה מעורבת

לעתים אנשים שנראים שמחים ומאושרים כלפי חוץ, מרגישים בפנים בודדים, שאין להם אף אחד בעולם, שאין להם את מי לשתף ושאין מי שיעזור להם. חוויתי באופן אישי חוויה כזאת עם מחלתה ומותה הפתאומי של סבתי. עבודתי מתארת את תחושותיי כאשר אני עומדת "להתפוצץ" בשל חוסר הבנה של הסביבה את מצבי.

פנים וחוץ

יערה נוסבוים /

אולפנית בנ"ע ישורון, פתח תקווה
מורה מנחה: רננה כהן

טכניקה: אקריליק על בד

לא פעם אני נתקלת באנשים שמחפשים הרפתקאות, אקשן וחוויות מסעירות כדי למלא חייהם.

בעבודתי בחרתי להציג את האפשרות האחרת, זו שלא תמיד נמצאת באור הזרקורים, את היכולת לחיות חיים רגועים ושלווים מתוך פשטות.

אני מתמקדת בחיים השקטים, הפשוטים והמאושרים.

ללא כותרת

אפרת דאר / אולפנית בנ"ע ישורון, פתח תקווה
מורה מנחה: רננה כהן

טכניקה: רישום בעפרון על נייר

העבודה שלי עוסקת בסבל של ילדים חסרי אונים החווים התעללות במשפחה.
האלימות המופנית אליהם יוצרת אלימות גם מצדם, פחד, הסתגרות ומופנמות.

התעללות בילדים במשפחה

לירון סלמה / אולפנית שחם, קרית אתא
מורים מנחים: שלום סונינו, שמואל גרוס ועמליה סמולניק

טכניקה: אקריליק על בד

במדינת ישראל נוצר מצב מצער שבו הזקנה הפכה להיות מסומנת בתודעת הציבור תחת התיוג של 'עול', 'מעמסה' ו'נטל'. כאשר קשיש מגיע לגיל שבו הוא לא מסוגל לתפקד ולהועיל, אנחנו משליכים אותו מעלינו ולא מרגישים צורך לעזור לו ולתמוך בו ומתנערים מאחריות כלפיו.

יצירתי היא בבחינת תחינת האדם הבא בימים: "אל תשליכני לעת זקנה ככלות כוחי אל תעזבני..."

"אל תשליכני"

אפרת מירון / אולפנית בנ"ע, תל אביב
מורות מנחות: הילה סבן ועופרה גרוסמן

טכניקה: אקריליק על בד

לפני כשנתיים חזרתי בתשובה.
בציור אני מציגה את הדרך שלי להתחבר לאלוקות ולבורא דרך
החסידות. החסידות מסבירה את הקשר של האדם (בייחוד היהודי)
עם הבורא דרך תורת הנסתר, פנימיות התורה הנקראת חסידות.

ריקוד חסידי

לינור קהלני / אולפנית בנ"ע, תל אביב
מורות מנחות: הילה סבן ועופרה גרוסמן

העיסוק בנושא השואה נובע מתוך כאב אישי על כך שבשנים האחרונות זכר השואה הולך ומתעמעם
בחרתי להציג את הציור על גבי קופסאות שימורים כדי להדגיש את החשיבות בשימור זיכרון השואה. קופסאות השימורים הופכות לקופסאות זיכרון, ומזכירות את בתי החרושת ואת מחנות העבודה. קיר הקופסאות מזכיר את קיר המוות שעליו נרצחו היהודים, ומסמל את חומת האדישות נוכח הזוועות.

שימור הזיכרון

רותם נאמני / אולפנית בנ"ע, תל אביב
מורות מנחות: הילה סבן ועופרה גרוסמן

ללא כותרת

אביטל סלומן /

אולפנת אוריה, גוש עציון
מורה מנחה: טלי פרקש

מאז ומתמיד היו לי מחשבות ושאלות בנוגע למשמעות החיים ותכליתם. כבר זמן רב אני יודעת שזה יהיה הנושא של עבודתי.

העבודה שלי מבטאת את חוסר היכולת שלנו כבני אדם לתפוס ולהבין את משמעות הקיום. העבודה שלי מציגה את נקודת המבט המוגבלת הזאת, שבה אין לי את היכולת לראות את התמונה השלמה אלא רק חלקים מקוטעים.

טכניקה: אקריליק על בד

טכניקה: פחם וגירי פסטל על קופסאות קרטון

העבודה שלי מייצגת את העולם של "האנשים הסגורים", אלה שנסיבות החיים הגבילו את הרצון שלהם ואת הצורך שלהם לשאוף ולהתפתח. אצל האנשים האלה, שיכולים להיות כל אחד מאיתנו, הפנטזיות התמימות, השאיפות והחלומות סגורים בתוך גבולות צרים.

חיים בתוך קופסא

נעמי סנצ'ס / אולפנת אוריה, גוש עציון
מורה מנחה: טלי פרקש

טיול חורף

רבקה רוטה /

אולפנת אמונה לאומנויות,

ירושלים

מורה מנחה: בת שבע גז

רציתי לתפוס רגעים קסומים של נופים
בימים חורפיים.

העבודה מבוססת על תמונות שצילמתי
באזור מגוריי כשיצאתי לטיול קצר
של חורף. בעיניי, היציאה בחורף
היא חוויה מיוחדת במינה. התבוננתי
מנקודות מבט שונות על מקום שאני
רגילה לראות יום-יום, ובמזג אוויר
חורפי הוא קיבל משמעות מיוחדת.

טכניקה: שמן על בד

המילה "חופש" לא בהכרח מכוונת לפריצת המסגרת שאתה נמצא בה, אלא יכולה להתייחס לחופש בגבולות המסגרת. בוידאו-ארט שלי נתתי דוגמה למסגרת המשפחתית שלי, שאפילו בה אפשר לראות את היחס השונה של בני המשפחה למסגרת ואיך השתמשו בה.

חיים במסגרת

אביה חוטינר / אולפנת אמונה, פרדס חנה
מורה מנחה: ציפי כהן

אשליות

טליה למקין /

אולפנת גילה, בית שמש

מורה מנחה: טליה פאר

העבודה שלי עוסקת בדימוי המתעתע של האשליה. באפשרות לגעת בה, לקנות אותה. פעמים רבות אדם חושב שדברים מסוימים חסרים לו מאוד, ואם רק ישיג אותם יהיה המאושר באדם.

בעבודתי דימיתי את האשליות לבועות סבון. גם הן, כמו האשליות, מעוררות רגשות של שמחה, חווה ועליצות, אבל אם רק תיגע בהן, אם רק תחשוב שכבר תפסת אחת - מיד היא מתפוצצת ונעלמת כלא הייתה והקסם פג.

טכניקה: פיסול בסלוטיפ ורדי מייד

עבודת נמלים

עדי ואן דייק /

אולפנת גילה, בית שמש
מורה מנחה: טליה פאר

בעבודתי ביקשתי לפשט את המושג "תהליך" שטומן בחובו אתגר, מאמץ, התמדה, כוח רצון, השקעה, מסירות, סבלנות ואמונה.

פעם אחת שמתי לב שאחת מאבני המדרכה בשולי הגינה שלנו בקוועות. בשקע שנוצר בין האבנים ראיתי אינספור נמלים מתרוצצות ופשוט נדהמתי! לאילו הישגים מרשימים הם הצליחו להגיע – רצפת המדרכה שקועה!

כתלמידה לקוית למידה, התהליך שעברתי במהלך לימודיי באולפנה הוא תהליך שדומה לעבודת הנמלים. הלימודים היו אתגר מפרך שבו חוויתי גם כישלונות, אכזבות ותסכולים, אך במהלכו למדתי רבות על עצמי ועל כך שאני מסוגלת לעבוד קשה, להתמיד ולחוות תהליכים.

טכניקה: כיוור בפלסטלינה

ובכל זאת...

מעין ישר /

**אולפנת גילה, בית שמש
מורה מנחה: טליה פאר**

מוות. רצח. צרחות. יריות. אובדן.
אי ודאות. כאב. שקט. בכי. אקדח.
תמימות. נטישה. פרידה. דם.
דמעות. יתמות. סבל. תפילה.
דאגה. חושך. לחץ. אמונה.
מציאות. אבנים. קשיי נשימה. חיי
ילדה מתנחלת.

בתחתית היצירה מוצגים "צברים".
הצבר מייצג את הישראלי, יליד
הארץ, העמיד והמחוספס, בן דור
מייסדי המדינה.

בחרתי בנושא הזה מכיוון שנולדתי
בקריית ארבע וכל חיי גדלתי
שם. בעיניי, העבודה משקפת את
חיהם של ילדים מתנחלים בכלל
ואת החיים שלי בפרט.

טכניקה: שמן חולל על זכוכית נייר ורדי מייד

מחשבות על תוכן ומהות

רעות מלכיאל /

אולפנת גילה, בית שמש
מורה מנחה: טליה פאר

בעבודתי פיסלתי את פלג גופו העליון של "האדם החושב" (על פי פסלו הידוע של אוגוסט רודן) כשהוא עשוי מקליפות ביצים ומוצב על שידת מגירות. דמותו של "האדם החושב" מסמלת רעיונות, מחשבה מעמיקה ועיסוק בתוכן. במקור הפסל נעשה בהשראת דמות הפילוסוף בתרבות היוונית. לעומת זאת, קליפות הביצים מסמלות את החיצוני, את הטפל וחסר החשיבות.

טכניקה: פיסול בקליפות ביצים

טכניקה: אקריליק על בד

בחברה המודרנית לא תמיד נותנים לאני האמיתי של האדם לבוא לידי ביטוי. יש המון כיסויים ומסכים שלא מאפשרים לאדם להתגלות ולהראות את אישיותו האמיתית והכנה.

לכן יש מצבים מסוימים שבהם האדם מרגיש יתום ובודד, והוא מייחל לאזון קשבת שתיכנס לנבכי נפשו. הוא זועק לעזרה כדי שמישהו יבוא ויחדור ללבו מבעד לכל המבטים והמילים. הכול בניסיון להוציא החוצה את מה שכולם מכסים.

התגלות הנפש

שירה עמר /

אולפנת בנ"ע סגולה, קריית מוצקין
מורה מנחה: רינה פרל

הבגד עושה את האדם, הסגנון הוא החייט

עדי אופפן /

אולפנת בנ"ע סגולה, קריית מוצקין
מורה מנחה: רינה פרל

סטיקיה: סטיקיה עוברת

אנו מקטלגים אנשים בצורה אוטומטית בהגדרות שונות רק מתוך הבוננות במראה היחיוני שלהם, אנו חושבים שמראה היחיוני משקף לנו את האדם שמולנו.

לכל אחת מהדמויות התחברה לי באופן טבעי דמות מהתנ"ך, ובעקבות הרעיון הזה שמתי לב כי בתנ"ך מגדירים לנו את הדמויות על ידי תכונות ותיאורים, מה שגורם לנו לפתח רושם ראשוני מסוים מאוד על הדמות.

טכניקה: אקריליק על בד

"באנה באנה באנה הבנות
 בשמחה וגם בעצב..."
 מצבי הרוח משתנים מרגע לרגע משנייה
 לשנייה,
 הכול קורה כל כך מהר
 מחוברת, תלושה, עקשנית או מוותרת
 הכל תלוי בי.

הכל תלוי בי

קיילה עזארי / אולפנת בנ"ע סגולה, קריית מוצקין
 מורה מנחה: רינה פרל

טכניקה: תחבושות גבס, צבע אקריליק, ורדי מייד

שתיים עשרה מסכות הגבס שנוצקו על פי מודל אנושי מייצגות אנשים שונים בחברה.

כולן יחד מייצגות את כלל החברה האנושית.

בכל מסכה השארתי את הצד החיצוני בצבעו המקורי - לבן, ובצד הפנימי ניסיתי לבטא את עולמו הפנימי המגוון של האדם.

הצופה מוזמן להסתכל על פנימיות האדם ולגלות עולם ומלואו.

לכן יש להסתכל מכמה נקודות מבט, ולא רק על חזית היצירה.

פנים

רעות קריגמן / אולפנת עפרה

מורה מנחה: צופיה לונסקי

טכניקה: שמן על בד

חיינו נבנים ומתעצמים על ידי הקשיים.
הניסיונות מביאים אותנו למקום גבוה יותר. הכאב הוא הזדמנות לרפא.
הבחירה נמצאת בידינו.
בעבודה שיצרתי אפשר לבחור אם להתמקד בערפל או דווקא להתבונן
במבט של אמונה ותקווה באור הגדול, באש הקודש, בעומק הדברים.

ערפילי טוהר

רחלי בר מאיר / אולפנת קריית ארבע
מורה מנחה: מוריה וייס

התפרצות

***אביה לוי /** אולפנת שעלבים

מורה מנחה: מלי כיאט

הצבע החום מסמל בשבילי התפרצות, מפני שכאשר מערבבים את כל הצבעים יחד נוצר צבע חום. הצבעים מסמלים בעיניי את כל השתיקות שאדם צובר עד שהוא מתפרץ ומתפרק, ואז הכול מתערבב יחד ונוצרת התפרצות.

השברים והסדקים שבפאזל הם המחשה של התפרצות והתפרקות - כאשר מתרחשת התפרצות נהרסים חלקים מהחיים ואי אפשר להחזיר אותם למצב הקודם.

*אביה לוי ז"ל נפטרה באופן פתאומי בתחילת שנת תשע"ג, יהי זכרה ברוך.

הדמויות הלבנות וחסרות הזהות נוצרו בהשראת היצירה "כיכר טיימס בלילה" של האמן ג'ורג' סיגל. כל אחד יכול לראות בדמויות האלה את עצמו.

עבור הדמות הנופלת, ההליכה על פני הבור כרוכה בקושי רב, והדמות מרגישה סיכון גדול בהליכה הזאת. לעומתה, יתר הדמויות אפילו לא רואות או חשות בבור, הן הולכות "עליו" בלי שום קושי.

ראייה רגשית - סוף העולם

תהילה כיאט / אולפנת שעלבים

מורה מנחה: מלי כיאט

טכניקה: רישום בעפרון על נייר

אני מתבוננת בתמונות משפחתיות ומציירת את משפחתי.

בציור שלי אני מבקשת לבטא את האהבה שיש לי אליהם ואת הכרת התודה שלי כלפיהם.

כשאני רושמת אני מתבוננת שוב ושוב בפניהם, לומדת את כל הפרטים הקטנים והמיוחדים שבכל דמות, ומרגישה איך אני נקשרת אליהם יותר ויותר.

ארבעה דורות

אלישבע בלטמן / תיכון לבנות אור תורה סטון, ירושלים
מורות מנחות: זיוית נגר וחנה אדרעי

אני הופכת את חברותיי למגמה ואת המורות שלי לדמויות קומיקס. אני מגזימה אותן והופכת אותן למצחיקות, מוזרות ומשעשעות.
אני מעמידה אותן בחבורה ומזמינה כל אחת מהן לחפש את עצמה.

חבורה

הודיה בן אליהו / תיכון לבנות אור תורה סטון, ירושלים
מורות מנחות: זיוית נגר וחנה אדרעי

היצירה שלי מושפעת מאמני הפופ, שיוצרים חפץ יומיומי בטכניקה קרה בחומרים תעשייתיים, בצבעוניות שטוחה וחסרת עומק ובדימויים ברורים שנותנים ליצירה משמעות ערכית כביכול של מוצג אמנותי בעל חשיבות. ביצירה זו בחרתי בשטיח, שבשגרה הוא מוצר צריכה, יצרתי אותו בטכניקה מודרנית ונתתי תחושה אמיתית של שטיח.

שטיח?!

גל דהן / אמי"ת יהודה, עפולה
מורה מנחה: רחל קרמר

הפרויקט שלי עוסק באנשים בעיר. הגעתי לנושא הזה מתהליך של התבוננות וצילום ברחוב. לכל אחד מההולכים יש את החיים שלו - מחשבות, רגשות, ובעיות שהם רק שלו, וכל אחד הולך לכיוון שאליו הוא צריך להגיע. הבנתי שהאנשים עושים את העיר למה שהיא.

אנשים ברחוב

נלעד פפר / תיכון הימלפרב, ירושלים
מורה מנחה: שמעון אוזן

טכניקה: קולאז' לבד

בטריפטיכון הבד אני מבקשת להראות את היחד של הפרטים בעם מול הייחוד.

התחלתי במדבר שממה, זהו המצב של עם ישראל במצרים, כל פרט נלחם את מלחמות ההישרדות האישית שלו ואין בכלל ציבוריות.

המשכתי במעבר ים סוף, בו מתקהל עם ישראל כציבור אחד.

ולבסוף יצרתי עם אחד מחולק לשבטיו כאשר כולם אומה אחת אך לכל שבט ייעוד משלו.

עברנו את פרעה!?

מעיין בן אבו / אולפנת חורב, ירושלים
מורה מנחה: עדי דוד

בעבודה שלי בחרתי להראות בעזרת תמונה דו-ממדית את העומקים ואת האפשרויות שמאחורי הקיר שעליו תלויה התמונה.

בעומק הדברים

הודיה שקאלו / אולפנת חורב, ירושלים
מורה מנחה: עדי דוד

"חופשי הקשב"

רבקי שרייבר / אולפנת חורב, ירושלים
מורה מנחה: עדי דוד

העבודה שלי עוסקת במידת החופש שלי בתקופות שונות בחיי. כשהייתי ילדה הייתי נתונה למרות הוריי, זו אמנם מסגרת מגבילה, אך חשתי שיש לי חופש רב. כיום כל האפשרויות פתוחות בפניי, אך אני מודעת יותר למערכת החוקים החברתיים והדתיים שמגבילים את צעדיי. כדי לייצג זאת השתמשתי בסוס הרץ חופשי באחו, מול סוס שחמט שזז לפי חוקי משחק נוקשים. מי מהם חופשי?

התפרצות

ליטל סמימיפאר / תיכון יבנה, חולון
מורה מנחה: נילי בדיחי

התפרצות היא תגובה רגשית לאירוע, לעתים ההתפרצות היא חיובית ולעתים שלילית. בעבודה שלי עסקתי מתוך מניע אישי בהתפרצויות שלי. ביטאתי זאת בצורה, בקו, בצבע ובנושא. הציור הוא דרך הבעה לשחרור האנרגיות שיש בי, הוא כלי ביטוי לאני הסוער שלי.

קריצות

רביב בוסי / ישיבת קריית נוער, ירושלים
מורה מנחה: יצחק גלעדי

במהלך לימודי תולדות האמנות נתקלתי בכמה אמנים שעבודותיהם הפכו למפורסמות בזכות ההומור של יוצריהם.

זו הסיבה שבגללה החלטתי, כאדם שאוהב הומור ואוהב אמנות, לשלב את שניהם יחד. האהבה לצחוק והאהבה לציור חברו ליצירות היתוליות המבוססות על יצירות מופת מפורסמות.

מחלת הסכרת היא חלק בלתי נפרד מחיי בשמונה השנים האחרונות. אחת הדרכים שלי להתמודדות עם המחלה הזאת היא דרך ציניות והומור. היפו והיפר (שמות מצבי הקיצון של רמת הסוכר בדם) הן בובות שהכינו לי חברות שגרמו לי לקחת את העניין יותר בקלות. רציתי להדגיש בעבודה שהעניין של איסור אכילת הסוכר פחות משמעותי לעומת כל הדקירות והמחטים שחודרים לגופי בכל יום.

סכרת כדרך חיים

יפעה בנדל / אולפנת בנ"ע כפר פינס
מורה מנחה: בהירה רוזנבאום

"על כנפי הדמיון רק שם מצאתי לי בית"

רעות פלדמן / אולפנת בנ"ע כפר פינס
מורה מנחה: בהירה רוזנבאום

עולם הדמיון ויצורים קסומים אהובים עליי מאז ומתמיד.
הדמיון הוא אי של שקט ושלווה עבורי, ולכן בחרתי
לעסוק בנושא זה בעבודתי.

טכניקה: מיצב

התחלתי את העבודה שלי מתוך החיבור שלי אל התפילה, ובמיוחד לתפילת שחרית.

בתפילה יש כוונה לכל מילה ומילה, ועם זאת לתפילה יש את ההרגל ואת הקצב שלה ולפעמים אין לנו שליטה על המילים והן פשוט יוצאות מאיתנו.

העבודה מתייחסת למתח שבין התפילה המודפסת בסידור לבין המתפלל ואישיותו. ביצירות מתקיימת העבודה האישית שלי בתוך התפילה הסדורה בכל בוקר.

שפתי תפתח

רויטל זבולונב / מדרשיית עמליה, ירושלים
מורה מנחה: יעל סרלין

טכניקה: טושים, עפרונות, חריטה על חלקי ריהוט משומשים

סיפור חיי מעסיק אותי הרבה בשנים האחרונות. רק עכשיו, כשבגרתי מעט, אני מרגישה שיש לי את היכולת לחזור אחורה ולהתמודד עם החוויות הקשות שעברתי.

כמו הסיפור שלי, שבנוי מקטעים של זיכרונות שאני משחזרת מילדותי המוקדמת, כך גם עבודות הציור שלי נאספו מתוך תמונות מעטות שנשארו מילדותי ומתמונות שחזרתי וצילמתי בפנימייה שבה הייתי.

פנימה אל הפנימייה

אלמוג סרצ'י / מדרשיית עמליה, ירושלים
מורה מנחה: יעל סרלין

רקמת חיי

גל אייל /

אולפנת נווה חנה, גוש עציון
מורה מנחה: לביאה כהן

"אם אדם
היה מושך אחריו חוט
לכל מקום שהוא הולך,
מה היה מסמן אחריו,
איזו דוגמא,
משם עד שם, קו דק
על פני האדמה
רישום רגיש ומדויק
ותמיד נרגש"
(חיה שנהב)

שני הדברים המרכזיים בחיי הם
החברות והבית.

במהלך חיי אני מנסה לרקום את
הסיפור שלי ולמצוא את החוטים
השזורים בין שני הדברים הללו.

טכניקה: מעורבת (רקמה על בד וגוף תאורה)

טכניקה: חרוזים על נייר

לחרוז לבדו אין שימוש מיוחד, אבל ברגע שהוא נשזר יחד עם עוד חרוזים הוא הופך למיוחד ויש לו תפקיד ביצירת התכשיט והתמונה. לחרוז יש ערך רק כאשר הוא חובר לאחרים. לחברה יש כוח גדול יותר ומיוחד יותר מאשר לאדם הבודד. אחרי הכול, ממה מורכבת חברה וממה מורכבת משפחה? מהרבה פרטים קטנים ויפים שיוצרים תמונה משפחתית מפוארת.

יחיד ויחד

יערה כנה / אולפנת נווה חנה, גוש עציון
מורה מנחה: לביאה כהן

עיניים זזות... איזה חומר ילדותי, הוא בשביל ילדים קטנים.
ילדים בוגרים יותר כבר יכולים לצייר בעצמם.

גיליתי שכאשר אני יוצרת תמונה באמצעות עיניים הן כבר לא
"עיניים" אלא נקודות שחורות בגדלים שונים על גבי עיגול לבן.

עוד גיליתי שהבחירה שלי לצייר תמונה עם צורות וקווים היוצרים
תעתועי ראייה הופכת למרתקת במיוחד כאשר החומר היוצר את
התעתוע הוא העין עצמה.

פסיפס

צביה שדיאל / אולפנת נווה חנה, גוש עציון
מורה מנחה: לביאה כהן

העץ הוא חלק ממחזור החיים בטבע והוא מסמל בעיניי את יופי הבריאה. בחרתי להראות מרקמים שונים מגזע העץ כביטוי וכמשל לפנימיות העץ ולזמן שעבר.

עצים מדברים

אריאלה גוור / תיכון למדעים ואמנויות נווה שרה הרצוג, בני ברק
מורה מנחה: כרמלה הלה, חגית אונגר

כשאני קוראת ספר אני מרגישה כאילו אני עצמי בתוך העלילה. קו הדמיון בין הסיפור לבין העולם האמיתי שלי הולך ומיטשטש.

דמיון ומציאות

שלווה גוטליב / תיכון פלך, קריית עקרון
מורה מנחה: מוריה תעשה חלא

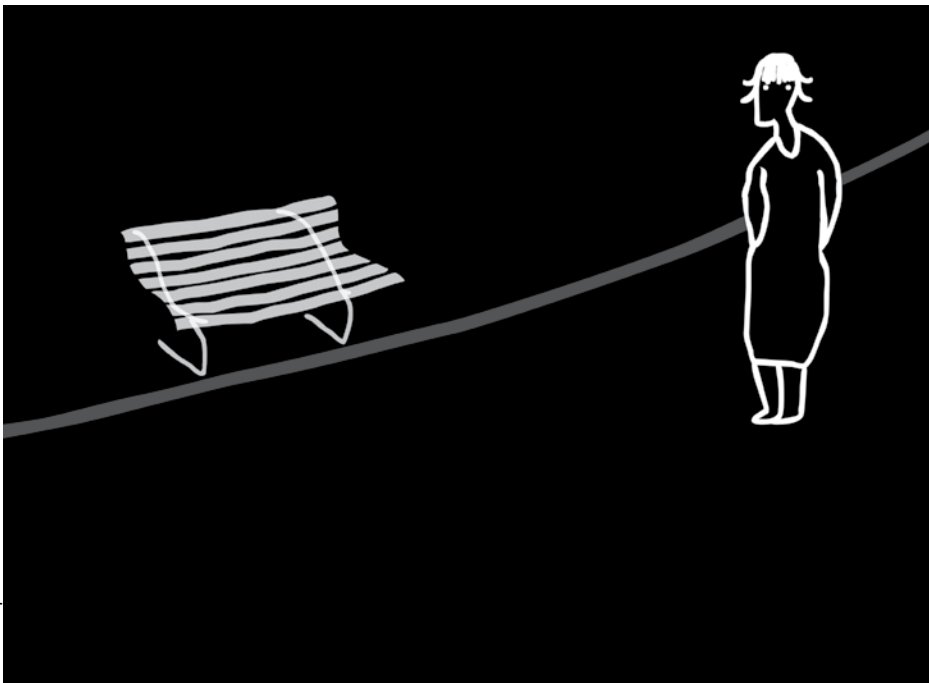
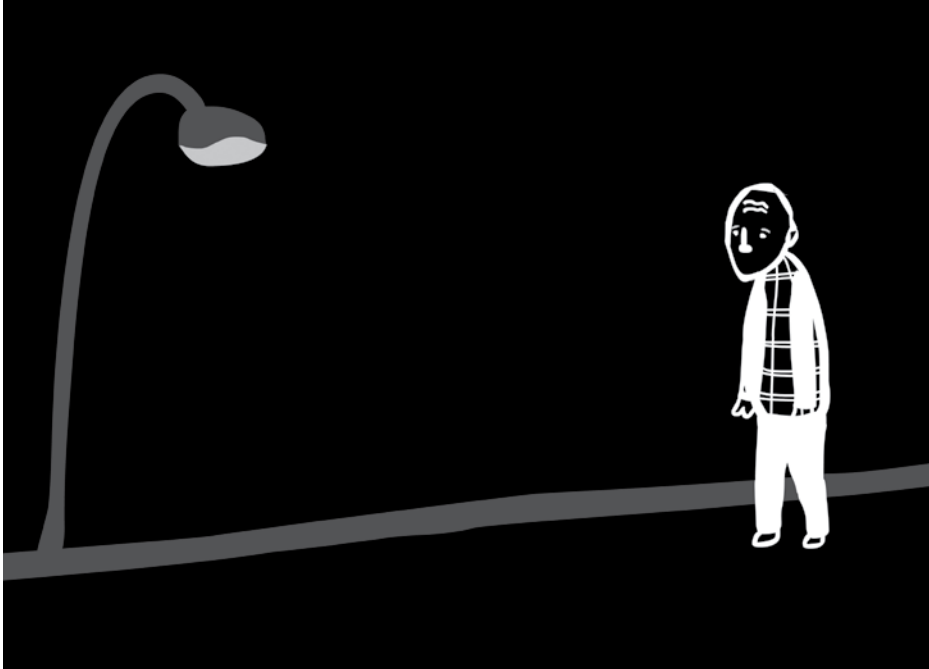
עולה ויורד

רותם בן עמי /

תיכון פלך, קריית עקרון

מורה מנחה: מוריה תעשה חלא

כתושבת הדרום הזדמן לי לחזות מקרוב בהשפעות של האזעקות עליו ועל אנשים שונים במצבים שונים. את הקשת הרחבה של התגובות האפשריות לאזעקה ניסיתי לתאר במספר סרטונים שמסמלים תחושות רבות: נרדף, חשוף, מיוחד, חסר אונים, מבולבל, לחוץ, סקרן, אמיץ, או כלל לא מודע למתרחש.

"ויתפרו עלי תאנה ויעשו להם חגורות"

רחלי זילברשטיין /

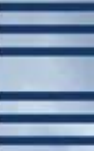
אולפנת צביה, חיפה
מורה מנחה: נעמה כץ

מאז ומעולם אהבתי אופנה.
השתמשתי בבגד הראשון בעולם,
עלה התאנה, כמקור השראה
לעיצוב קמפיין לחברת אופנה
המעצבת בגדים אקולוגיים.

טכניקה: גרפיקה ממוחשבת

בנין העבודה העברית השמים הם הגג

עבודה עברית

ליטל בן ישר /

אולפנת צביה, חיפה
מורה מנחה: נעמה כץ

בעבודה שלי הסולם מחלום
יעקב הוא בסיס לקמפיין
הקורא לצעירים ישראלים
להשתלב בעבודת הבניין.

טכניקה: גרפיקה ממוחשבת

טכניקה: מיצב פיסולי

העבודה היא מרחב טבעי ופשוט שמאפשר בירור השאיפות כלפי מעלה. הצורניות של הצמחים, האוריריות, החומריות הנעלמת, הפתיחה שלהם והשמים שבאופק תומכים ברעיון הזה.

מרחב

רינת מזרחי / אולפנת צביה יצירתית, ירושלים
מורות מנחות: ברוריה בראונר וחדוה הרציג

גאולת עם ישראל

יעל מחן /

אולפנת צביה, עפולה
מורה מנחה: מיכל ויצמן

בגאולת עם ישראל יש כמה מוטיבים מרכזיים הידועים כמסמלים אירועים ונקודות מפנה חשובות בתולדות עמנו. אייל העורג על אפיקי מים מסמל את צימאון הנשמה לקרבת ה'. במקום אייל בחרתי לצייר יעל כשמי, ובכך לבטא את אישיותי בתהליך הגאולה והדבקות בה'.

טכניקה: אקריליק על בד

טכניקה: תבלינים על עץ

אחד המקומות הכי מלאים בריחות, באנשים ובקולות שאני מכירה הוא שוק מחנה יהודה. בחרתי להציג קטע מהשוק הזה ולמלא אותו בכתמים של צבע שנוצרו מתבלינים מהשוק. ריחות השוק מחזירים אותי תמיד הביתה.

ניחוחות שבת

רבקה אש / אולפנת ראש צורים

מורה מנחה: אביטל רוזנברג

בחרתי ליצור דיוקן עצמי כדי לתאר את המקום שבו אני נמצאת כרגע - במעבר. מעבר בין התקופה הנוכחית לבין שנה הבאה. הדלת מסמלת מעבר בין מקום רגיל ומוכר לבין מקום חדש שבו אצטרך להכיר חברה חדשה ולהסתגל אליה.

במבט שלי לאחור רציתי להביע את רצוני לקחת יחד איתי להמשך מסע חיי את כל הכוחות והדברים הטובים שאני מקבלת בהווה, בתקווה שאמשיך לקבל זאת ממשפחתי ומחברותיי.

דיוקן מסע

עדי רודל / אולפנת ראש צורים

מורה מנחה: אביטל רוזנברג

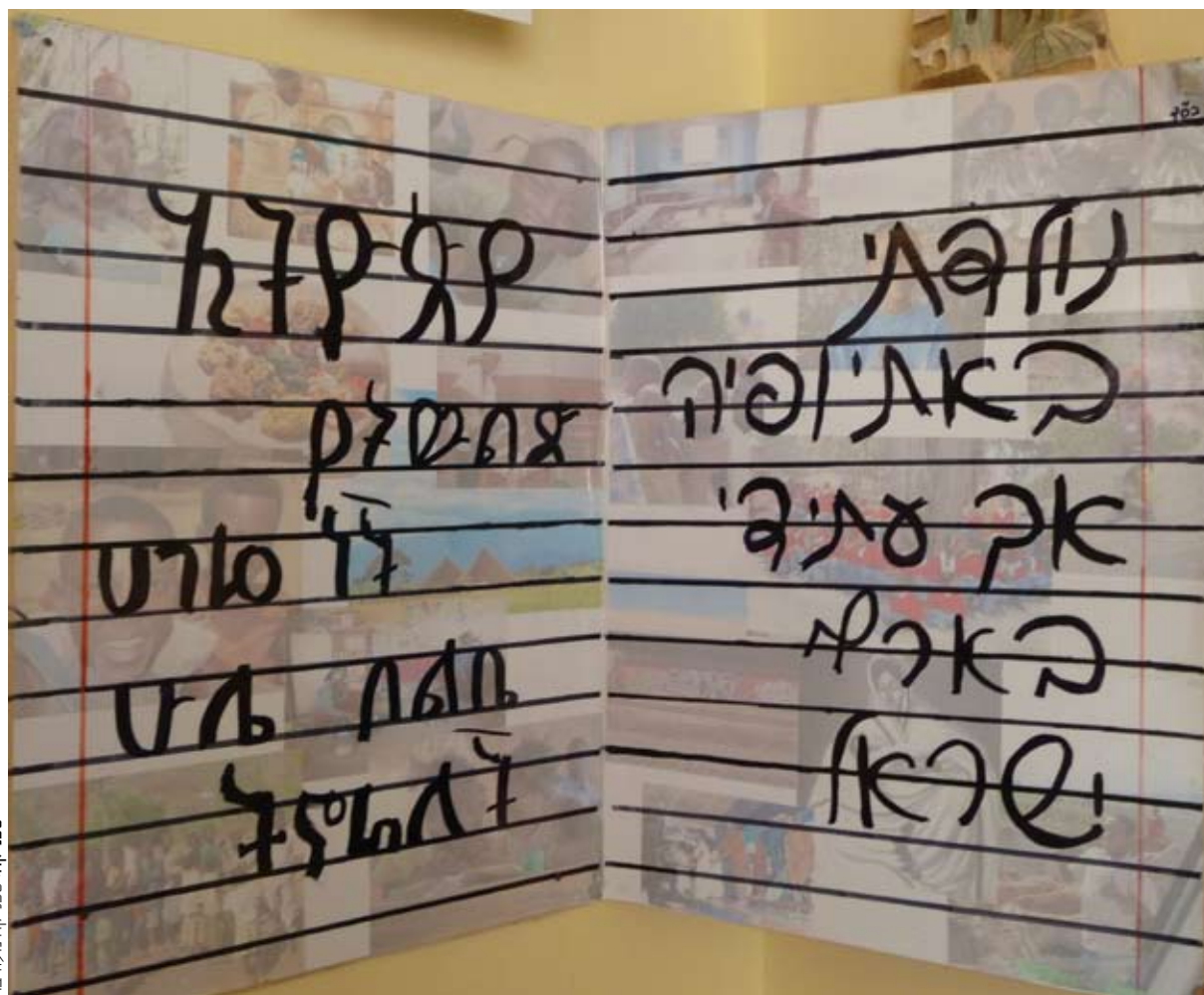

בעבודה הזאת אני עוסקת בזכויות ובהטבות של האסירים הפלסטינים בישראל לעומת תנאי האסירים הישראלים במדינות ערב. ההשראה לעבודה הייתה יצירתו של דוד ריב "תל אביב-עזה", אך שיניתי אותה.

בעוד שדויד ריב בחר להראות את הצד הישראלי הנהנתני מול הצד הפלסטיני הסובל, אני מציגה את האסירים שלנו, שלא ידוע עליהם דבר והם נמצאים בחושך ללא ביקורים וללא זכויות בסיסיות, לעומת האסירים הפלסטינים שנהנים בכלא הישראלי מביקורי משפחות והצלב האדום, מלימודים גבוהים ומתנאי מגורים טובים.

אסיר תודה למדינה

נופר שם טוב / תיכון ריגלר, נתניה
מורות מנחות: רבקה נבו ויאנינה אודיבינצ'נקו

אף על פי שאני בארץ כבר יותר משש שנים, אני נזכרת מתוך געגועים בחיים שהיו לי באתיופיה. בחרתי להראות זאת דרך מחברת גדולה שהרקע שלה עשוי מצילומים של החיים באתיופיה, כגון בית הספר באדיס אבבה שבו למדתי, אנשים עובדים בעבודות אופייניות לאתיופיה, ואנשים רוקדים ושמחים. על הרקע הזה אני יכולה לסכם: "נולדתי באתיופיה, אך עיתידי בארץ ישראל".

געגועים

אלמו אלמיטו / תיכון ריגלר, נתניה
מורות מנחות: רבקה נבו ויאנינה אודיבינצ'נקו

המבט

תהל בן אדמון /

תיכון שק"ד דרכא, שדה אליהו
מורה מנחה: זיוה וייס

"עיניו מעולם,
לא ידעו מה זה בכי,
עצוב רק אצלו המבט,
דמעה מעולם לא ירדה לו על לחי,
כי הוא להצחיק רק נועד"
(שיר הליצן)

השיר הזה מסמל את מצבו הקיומי של
הליצן היהודי. המבט מבטא את האילוץ
לצחוק ולא לבכות, את הנחישות להימלט
מן הטרגדיות שבחיים גם כשהן כבדות
מנשוא.

טכניקה: אקריליק על בד

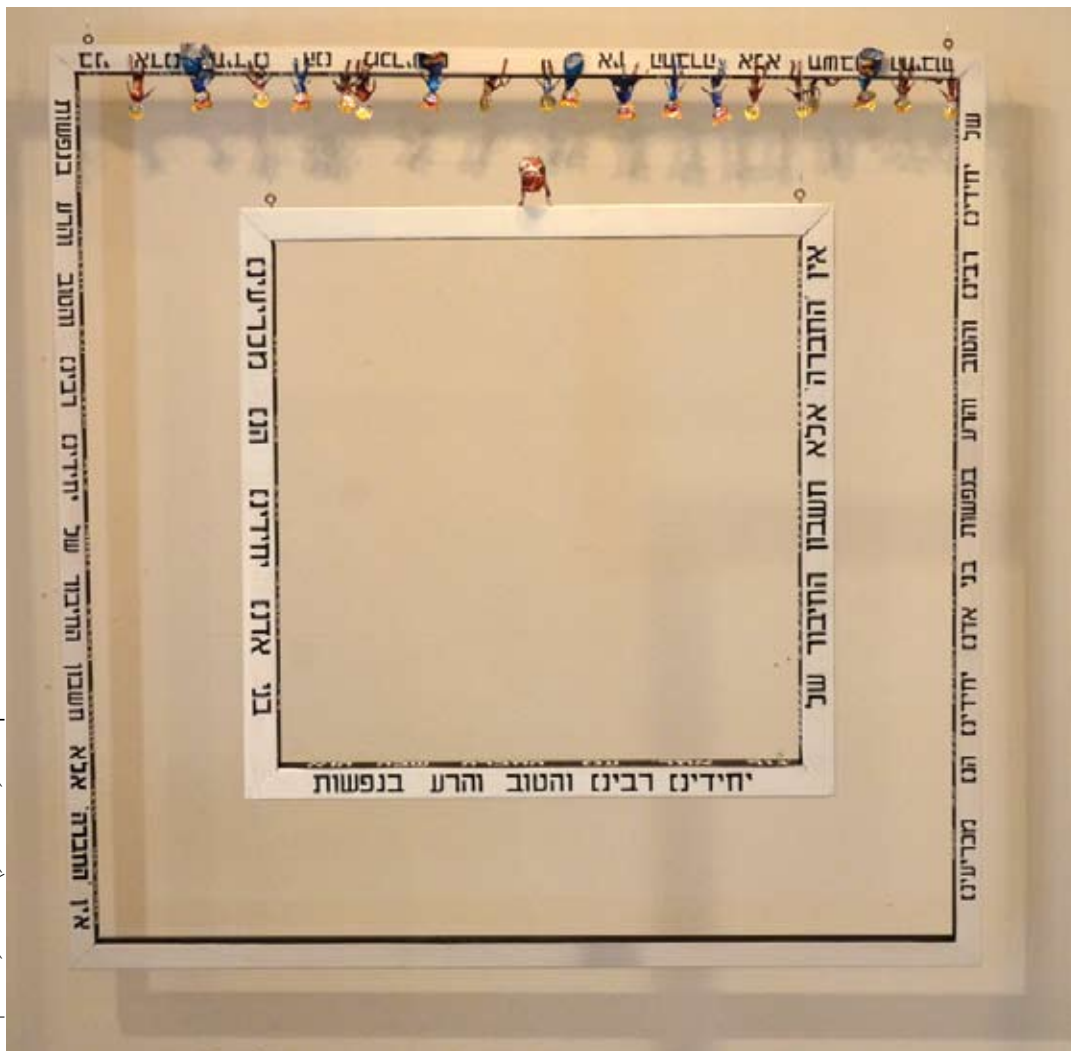
טכניקה: אקריליק על עץ

היצירה שלי עוסקת בביקורת על החברה ועל דורסנותה. האנשים החזקים פוגעים באנשים החלשים יותר ונעזרים בכוח שלהם כדי להצליח להשיג את מטרותיהם.

חיי חברה

חמדה היימן / תיכון שק"ד דרכא, שדה אליהו
מורה מנחה: זיוה וייס

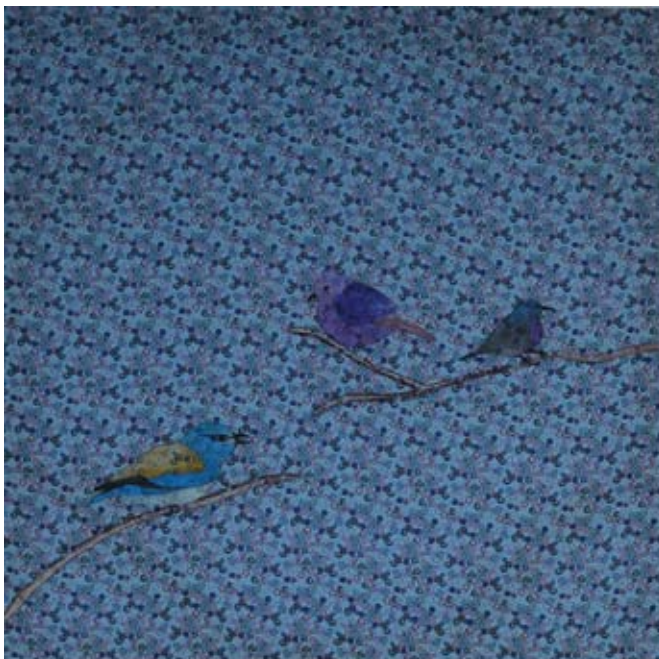
טכניקה: ציור על מסגרות עץ ופיסול בעטיפות קרמבו

הטוב והרע בנפשות

אלעד קניג / תיכון שק"ד דרכא, שדה אליהו
מורה מנחה: זיוה וייס

"כשהרגש יותר מפותח האדם נעשה 'גוף אחד' עם
החברה שבה הוא חי". (הרב קוק)
"הטוב והרע בנפשות האדם יחידים הם המכריעים".
(נחום סוקולוב)

טכניקה: ציור ורקמה על בד מודפס

האדם מקבל השראה גדולה מן הטבע, מכיוון שהטבע סובב סביב האדם ואי אפשר להתעלם ממנו. האדם יכול לגלות כל הזמן דברים חדשים בטבע ובעולם, וכך אפשר ללמוד על גודלו העצום של הטבע ועל פלא הבריאה. ביצירה שלי מתואר חיבור בין העולמות השונים באמצעות האמנות: בדים צבעוניים כמצע, ציור של ציפורים בצבע, ורקמה בחוט צמר כענפים.

הרמוניה

שחר הלוי /

תיכון שק"ד דרכא, שדה אליהו
מורה מנחה: זיוה וייס

טכניקה: מעורבת

בעבודת הגמר שלי התרכזתי בחברה. ראיתי את החברה כמשהו מפחיד ומאיים, כוח גדול שהאדם הקטן אפסי מולו. הרגשתי שלאדם יש מבחני קבלה כדי להתקבל לחברה והיה לי קשה מאוד למצוא את המקום שלי בתוך החברה.

הפאזל החברתי

אליטל צ'אס / אולפנת נגה, בית שמש
מורה מנחה: דפנה וקסלר

אולפנת חורב, ירושלים
אולפנת שח"ם, קריית אתא
אולפנת בני"ע סגולה, קריית מוצקין
אולפנת צביה, מעלה אדומים
אולפנת צביה, חיפה
אולפנת בני"ע כפר פינס
תיכון אמי"ת יהודה, עפולה
אולפנת צביה, עפולה
תיכון קריית נוער, ירושלים
אולפנת אוריה, גוש עציון
אולפנת צביה יצירתית, ירושלים
אמי"ת רננים, רעננה
אולפנת עפרה
אולפנת בני"ע אמנה, כפר סבא
אולפנית בני"ע תל אביב
תיכון לבנות אור תורה סטון, ירושלים
אולפנת גילה, בית שמש
אולפנה למדעים ואמנויות נווה שרה הרצוג, בני ברק
תיכון יבנה, חולון
אולפנת אמונה, פרדס חנה
אולפנת אמונה לאמנויות, ירושלים
תיכון פלך, קריית עקרון
אולפנת ראש צורים
מדרשיית עמליה, ירושלים
תיכון אזורי שק"ד דרכא, שדה אליהו
תיכון ריגלר, נתניה
תיכון הימלפרב, ירושלים
אולפנת נווה חנה, גוש עציון
אולפנית אורט טבריה
אולפנת שעלבים
אולפנית בני"ע ישורון, פתח תקוה
תיכון אמי"ת נגה, בית שמש
אולפנת קריית ארבע